

Hastane Günlüğü 3

— maviye-surgun · 21 Mart 2025

Bugün kendini belli etti bahar,Penceremden bakıyorum,Küçük bir odam,
Küçük bir dünyam var.
Otuz altı gün oldu yatalı,
Oda arkadaşımı taburcu ettiler.
Erkenden revan oldu yola,
Ordulu Mustafa uğurlar ola...

Ambulans sesleri beynimde çınlar
Yukarı aşağı koşuşanlar
Çabuk sedye... Çabuk!
Yine acil var....

Doktorum geldi odama,
Usüldende olsa hatırımı sordu.
Sanki sancılarım şimdi biraz durdu.
Arkasında asistanları,
Ellerde kalemler, klasörler,
Hakkımda tutulan notlar...

Saat dokuz yirmi dokuz
Temizlik görevlisi , kapımı çaldı
Dakika şaşmaz.
Aynı hareketler , güler yüz
Biraz sonra gitti,
Neşesi bana kaldı.

Günlerden pazar,
Dört tüp kan aldılar.
Masam mı kafam mı daha dağınık?
Sanki öncesi sonrası yok,
Hep hastane günleri,
Hiç bitmeyen.
Günlerim benim hep hastane...

Ambulans sesleri beynimde çınlar

Yukarı aŖađı koŖuŖanlar
abuk sedye... abuk !
Yine acil var...